◆

Má bestie mi jde vstříc: její náruč je plná nožů.

◆

Dívám se před sebe: všude je tma.

◆

Vtom někde típnul pták
a slunce si našlo díru v obloze –
a obrátilo sníh ve vodu – a ta se valí dolů – žene se
přes kamení, luka a pole a stráně a lesní cesty –
bere s sebou i zem i písek a kámen ještě s pamětí skály – a všude řřřach! a lllup!! a prrrrásk!! praskají pupence – a pfíííí – a zzzum!! šlehá ze země tráva –
je to jaro neobyčejné síly, jaké jsme nepamatovali –
povětří svištíi nadějí – každý něco čeká – kdo ležel, ten
vstává – kdo stál, ten někam běží – anebo mu aspoň
teče krev z nosu – mnozí, opustivše svá těla, někam
odlétli a už je nikdy nikdo nespatřil – jiní zmizeli v horách, že se dají na zboj – starci, když vlak v noci zastaví uprostřed polí, vystupují do tmy, že začnou znovu –
děti chtějí převzít moc, anebo hynou vlastní rukou –
a my středního věku, uvyklí tlaku shůry, vykřikujeme
náhle „hurá!!!“ anebo „hyjé!!!“ anebo „ať žije svoboda!!!“
– a vzápětí vybuchujeme jako hlubinné ryby –
– – jiní zas prostojí celé dny na břehu řeky, s pohlekem upřeným na její mocný proud, vdechují vzduch,
který je zbavuje vědomí, a jejich duše se vydávají
vzhůru – proti vodě – k prameni – aby se tam třely

jedna o druhou, jako to pstruzi a duše na jaře dělávají –
– darmo napomínají staří, že je to všechno jen šalba
a mam
– že je třeba volně vlající úzkost pevně zakotvit, než
země vydá plody – nikdo nevnímá šelest jejich šedivých hlasů – a tak staří, nemajíce se čeho chytit, houfně hynou tohoto jara –

◆

a nikdo neoral a nikdo nesil, a tak, až přijde čas sklizně, porostou ze země podivné tlamy – –
ale kdo by toho dbal, vždyť přece jaro je tady!
Jaro a mládí a kytky a hurá a všichni!
ech, jaro, jaro!
pitomé jak mladé tele, neúnavné jako berňák a hladové jak učitelka, která ví, že je to naposled – tak jsme
se tě přece jen dočkali, ty jaro jedno –
vzduchem poletují palcové mouchy a stařeny v černém usedají na zápražích jako živoucí toxiny –
vrátili se i císařští slavíci z dalekých krajin, aby krouželi nad zemí, pestřili pohled na svět a opěvali moudrost císařovu formou tak prostou, že jí i sám císař
rozumí – –

◆

I s doktorem přihodila se podivná věc: zpočátku jevil
zřetelný neklid – přecházel – postával – ošíval se a vrtěl,
jako by mu sako nepadlo – pak oblékl pestrou kamizolu, načernil knír – a potom – nedbaje výstražných